

ทัศนคติของละฮุลิสฺสุนนะฮฺ	ทัศนคติของชีอะฮฺ
<p>จากพระองค์อัลลอฮฺให้เป็นอัครสาวกของท่านนะบี(คือลลิลลอฮฺอะลยฺฮิวะซัลลัม) ซึ่งได้อาศัยร่วมทุกข์ ร่วมสุข และออกไปทำสงครามเพื่อปกป้อง และเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ ด้วยจิตใจอันบริสุทธิ์ต่อพระองค์</p>	<p>และการที่เคาะหาบะฮฺเคยออกสงครามกับท่านนะบีพวกเขาอาจมีเลศนัยหรือพวกเขาเคยมีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์อัลลอฮฺ แต่พวกเขาพลาดในเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามวะฮียะฮฺของท่านนะบี</p>
<p>2. ละฮุลิสฺสุนนะฮฺเห็นว่าบรรดาเคาะหาบะฮฺมีค่ากับความประเสริฐดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ท่านอะนุ บักร อัศชิดิก 2. ท่านอุมัยร อิบนุล ค็อฏฏอบ 3. ท่านอูษมาน อิบนุ ฮัฟษาน 4. ท่านอะลีย อิบนุ อะบีฏอลิบ 5. เคาะหาบะฮฺที่ท่านรซูลได้ยืนยันว่าได้เข้าสวรรค์อีก 6 ท่าน คือ อะนุ อุไมยะฮฺ อิบนุคฺ อิบนุคฺ ฏอลหะฮฺ อิบนุ อุไมคิลละฮฺ อัลซุเบร อิบนุ เหาวาม ตะอฺดู อิบนุ อะบี ร็ากอศฺ ละอิด อิบนุ ซัยศฺ อับดูรอฮฺมาน อิบนุ เอาหฺ <p>เคาะหาบะฮฺที่เข้าร่วมทำสงครามบັดฮฺกับท่านนะบี(คือลลิลลอฮฺอะลยฺฮิวะซัลลัม)</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. บรรดาเคาะหาบะฮฺที่ให้สัตยาบันต่อท่านนะบีได้ต้นไม้ที่เรียกว่า บัยอะฮฺ อัลริฎวาน 7. บรรดาเคาะหาบะฮฺที่เข้าร่วมทำสงครามฮุญุดกับท่านนะบี และบรรดาเคาะหาบะฮฺทั่วไป ต่างมีความประเสริฐอันเนื่องจากพวกเขาได้เป็นอัครสาวกของท่านรซูล 	<p>2. ส่วนค่าความประเสริฐของเคาะหาบะฮฺตามทัศนคติของชีอะฮฺมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ท่านอะลีย อิบนุ อะบีฏอลิบ 2. ท่านหญิงฟาติมะฮฺ อีดาของท่านนะบี 3. ท่านหะสัน อิบนุอะลีย อิบนุอะบีฏอลิบ 4. และท่านหุสَيْن อิบนุอะลีย อิบนุอะบีฏอลิบ <p>นอกจากนี้แล้ว ชีอะฮฺเห็นว่าประชาชาติมุสลิมที่มีความประเสริฐหลังจากบรรดาเคาะหาบะฮฺที่กล่าวมาข้างต้น คือ ลูกหลานของหุสَيْن ซึ่งประกอบด้วยบรรดาอิมามของพวกเขา 9 ท่าน คือ ท่านอะลีย ซัยนุล อาบีดีน ท่านมุหัมมัด อัล บากิร ญะฮฺรฺ อัลศอดีก มุตา อัล กะซิม อะลีย อัรริฎอ มุหัมมัด อัลเฮวาด อัลตะกียฺ อะลีย อัลฮาสีญ อัลตะกียฺ อัล หะสัน อัลฮัสกันะฮฺ และมุหัมมัด อัลมะฮฺดีญฺ (อิมามที่รอคอย)</p>

ทัศนคติของอะลุติสสุนนะฮ์	ทัศนคติของชีอะฮ์
<p>3. การเกิดสงครามระหว่างหมู่เศาะหาบะฮ์ด้วยกันนั้น อะลุติสสุนนะฮ์เห็นว่าเป็นผลจากการอิฎติฮาด(วินิจฉัย)อย่างหนึ่ง ซึ่งอาจผิดได้ และถูกได้ ผู้ที่ได้อิฎติฮาดนั้นพระองค์อัลลอฮ์จะให้ผลบุญเสมอถึงแม้ว่าผลออกมาจะผิด และเมื่อเศาะหาบะฮ์รู้ว่าเขาได้กระทำในสิ่งที่ผิด ข้อบัญญัติของอิสลามเขาจะรีบเอาผิด(การชอลฮูแก่โทษ) และเสียใจในสิ่งที่กระทำลงไป ตลอดจนมุ่งมั่นในการปฏิบัติความดี และละเว้นความชั่ว</p>	<p>3. ชีอะฮ์เห็นว่า สงครามที่เกิดขึ้นระหว่างเศาะหาบะฮ์ด้วยกันนั้น ฝ่ายอะลีเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง เพราะท่านเป็นผู้ที่ขอบรรรมได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์อัลลอฮ์และท่านทูตเพื่อดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศ ส่วนฝ่ายตรงข้ามท่านอะลีชาวชีอะฮ์เห็นว่าพวกเขาเป็นกบฏที่กระทำผิดอย่างร้ายแรงมิอาจให้อภัยได้ และชีอะฮ์เห็นว่าเศาะหาบะฮ์ที่กระทำ ความผิดนั้นนอกจากจะไม่ได้รับการอภัยแล้ว พวกเขายังเป็นคนมุนาฟิก และเป็นคนตกศาสนาอีกด้วย</p>
<p>4. กลุ่มอะลุติสสุนนะฮ์ ไม่คำหามิ กล่าวหาสาปแช่ง และให้ร้ายป้ายสีบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านทูต เนื่องจากพวกเขาศรัทธาว่า ท่านทูตได้ห้ามพวกเขาไม่ให้กล่าวหา ป้ายสี และสาปแช่ง บรรดาเศาะหาบะฮ์ และเชื่ออีกว่าการให้ความรักต่อพวกเขาเป็นสัญญาณแห่งความศรัทธา และการเกลียดพวกเขานั้นเป็นสัญญาณแห่งความนิฟาก และเหนือสิ่งอื่นใด บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้รับการยืนยันจากพระองค์อัลลอฮ์ในมหาคัมภีร์อัลกุรอานในความประเสริฐ ของพวกเขา</p>	<p>4. กลุ่มชีอะฮ์ต่างกล่าวหา ป้ายสี และสาปแช่งบรรดาเศาะหาบะฮ์ เพราะการกล่าวหา เช่นนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาเกี่ยวกับอัล วะลาอู วัล บะรออู และพวกเขาศรัทธาว่าความเป็นชีอะฮ์ต่อมาจะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากการกล่าวหา และสาปแช่งบรรดาเศาะหาบะฮ์ ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องสาปแช่งบรรดาเศาะหาบะฮ์ด้วยนานาประการ โดยเฉพาะเศาะหาบะฮ์ที่สำคัญ เช่น อะบู บักรุ จุมรี อุษมาน อะบูอูไบดะฮ์ อาอิชะฮ์ และอะบูฮุร็อยเราะฮ์ เป็นต้น</p>
<p>5. การที่อัลกุรอาน และอัลหะดีษ ได้สรรเสริญเศาะหาบะฮ์นั้น อะลุติสสุนนะฮ์เห็นว่า พระองค์อัลลอฮ์และท่านนบีได้สรรเสริญ และยกย่องบรรดาเศาะหาบะฮ์ทุกคน มิใช่สรรเสริญเศาะหาบะฮ์บางคนที่มีจำนวนเพียง 3 ถึง 7 คนดังที่ชีอะฮ์เข้าใจ</p>	<p>5. ชีอะฮ์เห็นว่าการสรรเสริญ และยกย่องดังกล่าวเป็นการสรรเสริญ และยกย่องเศาะหาบะฮ์จำนวน 3 - 7 คนเท่านั้นเนื่องจากว่าเศาะหาบะฮ์โดยทั่วไปเป็นคนตกศาสนา และเป็นคนมุนาฟิก</p>

จากข้อมูลที่ได้เสนอมาทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์มีหรือมูล และหลักฐานที่ชัดเจนกว่ากลุ่มชีอะฮ์ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประการแรก การที่ฝ่ายชีอะฮ์อ้างว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์มุฮิไซ์เป็นคนที่ดีมีชะตาชะฮ์ การอ้างของฝ่ายชีอะฮ์ดังกล่าวถือว่าเป็นการอ้างที่ปราศจากเหตุผลและหลักฐานที่ชัดเจน เนื่องจากความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮ์นั้นมีการยืนยันจากหลายแหล่งที่สำคัญดังนี้

1. จากมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งพระองค์ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์นั้นเป็นบรรพชนที่ดีที่สุด มีสิทธิธรรม และคุณธรรมที่สุด
2. ท่านรซูลได้ยืนยันในอัลหะดีษของท่านว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์นั้นเป็นอัครสาวกที่ดีของท่านที่อาศัยอยู่ร่วมสุข ร่วมทุกข์กับท่าน และพวกเขามีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ไม่ว่าจะเผยแพร่ศาสนาของพระองค์
3. บรรดาเศาะหาบะฮ์จะยอมรับและยืนยันความประเสริฐ และการมีคุณธรรมในหมู่พวกเขาด้วยตนเอง
4. บรรดานักปราชญ์มุสลิมได้มีมติเอกฉันท์(อิجماع)ว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์เป็นบรรพชนที่ประเสริฐที่สุด

ประการที่สอง การที่ฝ่ายชีอะฮ์อ้างว่าช่วงเวลาของบรรดาเศาะหาบะฮ์เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในประวัติศาสตร์อิสลาม เป็นการอ้างที่ขัดกับหลักฐานจากอัลหะดีษที่ท่านรซูลได้กล่าวไว้

“خيركم قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم قال عمران فلا أدري أذكر بعد قرنين أو ثلاثة”

ความว่า “บรรดาพวกเจ้าที่ประเสริฐที่สุด คือ ผู้ที่อยู่ในยุคของฉัน และยุคค่อจากฉันอีก 2 ยุค” อิมรอน อิบน์ มุศัยบ์รายงานว่า ฉันจำไม่ได้ว่าท่านนบี(คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวถึงยุคหลังจากยุคท่านนั้นอีก 2 ยุค หรือ 3 ยุค”¹²⁷

ท่านอะบูดาวูด ได้รายงานไว้

“خلفاء النبوة ثلاثون سنة ثم يؤتي الله الملك أو ملكه من يشاء”

¹²⁷ หะดีษนี้ได้อ้างไว้ในเชิงอรรถหมายเลข 26

ความว่า " ช่วงเวลาของการปกครองโดยบรรดาเคาะลีฟะฮ์นั้นมี 30 ปี หลังจากนั้นจะมีการปกครองโดยกษัตริย์ " ¹²³

และท่านอัลบิรซารุ ¹²⁴ ได้รายงานจากอะบูอุมัยรฺในละฮฺ จากท่านรซูลได้กล่าวว่า

“ إن أول دينكم بدأ نبوة ورحمة ثم يكون خلافة ورحمة ثم يكون ملكا وجرية ”

ความว่า " แท้จริงศาสนาของพวกเจ้าเริ่มต้นด้วยการเป็นนบี และความเมตตา แล้วต่อมา เป็นระบบเคาะลีฟะฮฺ และความเมตตาหลังจากนั้นเป็นระบบกษัตริย์และระบบเผด็จการ "

อัลละฟาซีนียู (ค.ศ. 1991 : 2/355) กล่าวว่า ในเวลา 30 ปีหลังจากการเสียชีวิตของท่านรซูลนั้นเป็นยุคของเคาะลีฟะฮ์ทั้งสี่ รวมกับช่วงเวลาของการปกครองของหะสัน อิบน์ อะลี อิบน์ อะบีฏอลิบด้วย และท่านกล่าวอีกว่าช่วงเวลาของเคาะลีฟะฮ์ทั้งสี่นี้เป็นช่วงเวลาของการปกครองที่เต็มไปด้วยเราะฮฺมัต(ความโปรดปราน)จากพระองค์มากที่สุด

หากจะเชื่อว่าช่วงเวลาของบรรดาเคาะหฺบานะฮ์นั้นเป็นช่วงเวลาที่ดีค่าที่สุด เพราะมีผู้ปฏิเสศศรัทธา(มูรตัด) ผู้กลับกลอก(มุนาฟิก) และผู้ทำชั่ว(ฟาสิก)มากที่สุดแล้ว เพราะเหตุใดพระองค์อัลลอฮ์จึงให้การสรรเสริญและให้การยกย่องพวกเขามากเช่นนี้ในอัลกุรอาน มันเป็นการเพียงพอแล้วหรือที่พระองค์ให้การยอมรับในความประเสริฐแค่ 3 - 7 คนเท่านั้น และการที่ชีอะฮ์อ้างอย่างนี้ แสดงว่าท่านรซูลนั้นล้มเหลวในการเผยแผ่ศาสนาอิสลาม การกล่าวหาเช่นนี้เป็น การดูหมิ่นมิใช่ต่อท่านรซูลเท่านั้น แต่เป็นการดูหมิ่นต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วย ซึ่งเป็น การกล่าวหาที่ร้ายแรงที่สุด และผู้ที่กล่าวหาเช่นนี้สมควรที่จะเป็นมุสลิมที่นับถือพระองค์อัลลอฮ์เป็นพระเจ้า และท่านรซูลผู้เป็นรซูล หรือ

ประการที่สาม นักปราชญ์มุสลิมส่วนใหญ่เห็นว่าลำดับความประเสริฐของบรรดาเคาะหฺบานะฮ์นั้นเป็นเรื่องที่ชัดเจนมาก โดยเคาะหฺบานะฮ์ที่มีความประเสริฐที่สุด คือ บรรดาเคาะลีฟะฮ์ทั้งสี่ที่ได้รับทางนำจากพระองค์ และลำดับความประเสริฐของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ทั้งสี่นั้น จะคิดจากลำดับการปกครองของพวกเขา คือ เริ่มจากอะบู บักรฺ อีศาคิดคิก อุมัยรฺ อิบน์อับดุลมูฏอบ อุษมาน อิบน์ อีหฺฟาน และอะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ

ท่านอิมามอะหฺมัด อิบน์ หัมบัล (อ้างในอัลละฟาซีนียู .ค.ศ. 1991 : 3/255) กล่าวว่า ท่านอะลี เป็นเคาะลีฟะฮ์คนที่สี่ และมีความประเสริฐลำดับที่สี่ด้วย และท่านกล่าวอีกว่า ผู้ใดเชื่อ ว่าท่านอะลีมีความประเสริฐและมีสิทธิเป็นผู้นำมากกว่าอะบู บักรฺ อุมัยรฺ และ อุษมาน คนนั้น เป็น

¹²³ รายงานโดยอะบูอุมัยรฺ ติบาย อัลฮุญญะฮฺ บาบ ฟิล อีศาคิดคิก 4028 และอัลอับบานียู กล่าวว่า นะบีฮ์อยู่ระดับหะสัน

¹²⁴ รายงานโดยอัลบิรซารุ ในหนังสือ มุคนิต อัลบิรซารุ (ค.ศ. 1409 : 4/108) และอัลอับบานียู กล่าวว่า สายรายงานหะดีษนี้อยู่ระดับหะสัน

รอยฎีย์ (ชื่ออะฮ์ที่ปฏิเสธและไม่เชื่อฟังผู้นำพวกเขา) มุบตะดีอุ(คนที่กระทำการสิ่งผิดริกรวมใหม่ในศาสนาอิสลาม) และฟาสิก(คนที่เลวไม่มีศีลจรรยา)

ประกาศที่สี่ การกล่าวหา บ้ายสี และสาปแช่งบรรดาเศาะหาบะฮ์เป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลามเพราะมีหลายบทนะดีษของท่านรซูลที่ห้ามดังกล่าว อิมามอัลชะหะบีญี(ม.ป.ป. : 261)กล่าวว่า การสาปแช่ง และกล่าวหา บรรดาเศาะหาบะฮ์นั้น เป็นการละเมิดคหฺบ์ญูฎี ของพระองค์ อัลลอฮ์ ส่วนผู้กระทำเช่นนั้นได้รับบาปสถานหนักและกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา(ริศคะฮ์)

ประกาศที่ห้า การอธิบายโองการอัลกุรอานนั้นมีหลักเกณฑ์และแนวทางที่ชัดเจน คือ จำเป็นต้องอาศัยโองการด้วยกัน และหะดีษของท่านรซูลมาพิสูจน์ความหมาย โดยผ่านแนวการอธิบายของนักวิชาการมุสลิมที่เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว และควรหลีกเลี่ยงการนำโองการต่างๆ มาอธิบายเพื่อมาสนับสนุนฝ่ายตน และให้ร้ายฝ่ายตรงข้ามอย่างไว้เหตุผล

ประกาศที่หก หากบรรดาเศาะหาบะฮ์โดยเฉพาะเศาะดีที่ะฮ์ก่อนท่านอะลีเป็นคนปฏิเสธศรัทธา คนเลว และไม่มีคุณธรรมตามคำอ้างของชื่ออะฮ์ แล้วอะไรเป็นข้ออ้างจากการสมรสระหว่างเครือญาติของท่านรซูลกับตระกูลของอะบูบักร์ แล้วทำไมท่านอะลียอมแต่งงานกับลูกสาวของท่านอุมมุคัลซุม กับท่านอุมัยร และลูกหลานของตระกูลบะนีฮุสัยมสมรสกับตระกูลของมูอาวิยะฮ์¹²⁵ เป็นต้น หากบรรดาเศาะหาบะฮ์เหล่านี้เป็นคนนอกกรีต คนเลวจริง และเป็นศัตรูตัวฉกาจกับท่านอะลีและเครือญาติของท่านรซูล แล้วทำไมพวกเขายอมแต่งงานกับคนปฏิเสธศรัทธา คนเลวด้วย

ความอหะดาดะฮ์ของเศาะหาบะฮ์ในการรายงานหะดีษ

ในประเด็นความอหะดาดะฮ์ของเศาะหาบะฮ์ในการรายงานหะดีษสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างทัศนคติของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์และชื่ออะฮ์ได้ดังนี้

ทัศนคติของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์	ทัศนคติของชื่ออะฮ์
1. อะฮ์ลิสสุนนะฮ์เห็นว่า เศาะหาบะฮ์ทุกคนล้วนเป็นคนดี มีอหะดาดะฮ์ เนื่องจากพวกเขามีความซื่อตรง เที่ยงธรรมและสัตย์จริง ไม่มีลักษณะของการกลับกกลอก โทกท และผิดศีลธรรม เพราะพวกเขาศรัทธาต่อพระองค์	1. ชาวชื่ออะฮ์เห็นว่าเศาะหาบะฮ์ทุกคนมิใช่เป็นคนดีและมีอหะดาดะฮ์ พวกเขาเหมือนกับบุคคลทั่วไป จำเป็นต้องสืบค้น ตรวจสอบประวัติ พฤติกรรม และบุคลิกของพวกเขาอย่างชัดเจนเสียก่อน ก่อนที่จะรับรายงาน

¹²⁵ ราชกะเชียดญูไน (อินุทาน อีลาหียฺ ซอฮิรฺ , ม.ป.ป. : 48 – 52 , 105 – 109 , 140-147) และดูใน www.scribd.com/doc/26162006/Doohsahohmahohmah09.html วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2546

ทัศนคติของอะลิสต์สุนนะฮ์	ทัศนคติของชีอะฮ์
<p>อัลลอฮ์และน้อมรับโองการของพระองค์ โดยการนำมาประยุคตีใช้ในวิถีชีวิต ศรัทธา ต่อท่านรซูล (คือลัดลลอฮ์ด้วยอิวะฮ์ลัดัม) พืชผักรักษาและถ่ายถอดคานามาถึงชนรุ่น หลัง ซึ่งทำให้การรายงานหะดีษต่างๆ ของ พวกเขาสามารถรับได้โดยไม่ต้องไป ตรวจสอบประวัติ พฤติกรรม และบุคลิกของ พวกเขา</p>	<p>หะดีษจากพวกเขา เนื่องจากพวกเขามีทั้ง มุสลิม มุนาฟิก และกาฟิรด้วย</p>
<p>2. อะลิสต์สุนนะฮ์รับสายรายงานของเคาะหาบะฮ์ทุกท่านโดยไม่แยกว่าเคาะหาบะฮ์นั้นเป็น เครือญาติของท่านรซูลหรือมิได้เป็นเครือ ญาติของท่านเนื่องจากอะลิสต์สุนนะฮ์มีมติ เอกฉันท์ว่า เมื่อผู้ใดเป็นเคาะหาบะฮ์แล้ว ย่อมได้รับสถานภาพแห่งความอะดะละฮ์ที่ ัน โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบเงื่อนไขในความ อะดะละฮ์ของพวกเขา</p>	<p>2. ส่วนชีอะฮ์จะรับหะดีษเฉพาะสายที่ราย งานโดยเครือญาติ ของท่านรซูล และผู้ สนับสนุนท่านอะลีทางการเมืองเท่านั้น หาก การรายงานนั้นมาจากสายอื่น พวกเขาจะไม่ ยอมรับอย่างสิ้นเชิง</p>
<p>3. อะลิสต์สุนนะฮ์เห็นว่าเคาะหาบะฮ์มิใช่เป็น คนที่มีอะฮ์ลุสมจากความคิดต่างๆ เนื่องจากว่า พวกเขาบางคนอาจกระทำความคิดได้ หลังจากนั้นเคาะหาบะฮ์ได้กลับเนื้อกลับตัว ซอลหุ แก่โทษ และกระทำความคิดจนถึงอัลลอฮ์ทรง รับการอภัยโทษจากพวกเขาและเคาะหาบะฮ์ มิได้เป็นคนที่มีอะฮ์ลุสมในการรายงานหะดีษ เช่นกัน ซึ่งพวกเขาบางคนอาจมีความผิด พลาดโดยไม่ได้ตั้งใจในการรายงานหะดีษ จากท่านนะบี (คือลัดลลอฮ์ด้วยอิวะฮ์ลัดัม) กระนั้นก็ตามพวกเขาก็มีคุณสมบัติครบตาม คุณสมบัติของผู้ที่มีอะดะละฮ์ เพราะเขามีไซ มะฮ์ลุสม ดังนั้นการรายงานของพวกเขาก็ สามารถรับได้ในทุกภาวะ</p>	<p>3. ชีอะฮ์เห็นว่า เคาะหาบะฮ์ผู้รายงานหะดีษ นั้นต้องเป็นผู้ที่มีภาวะไร้บาป(มะฮ์ลุสม) และ ไม่มีความผิดพลาดใดๆ ในการรายงานหะดีษ เนื่องจากชีอะฮ์เห็นว่าสายรายงานที่รับได้ต้อง จากบรรดาเครือญาติ หรือจากบรรดาอิหม่าม ของพวกเขาเท่านั้น ซึ่งพวกเหล่านี้ล้วนเป็นผู้ที่ มะฮ์ลุสม และไม่เคยกระทำความคิดพลาดใดๆ ดังนั้นสายรายงานที่ผ่านเคาะหาบะฮ์ที่มีอะ ฮ์ลุสมเช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถรับได้</p>

ทัศนคติของอะสุลิสตุนนะฮฺ	ทัศนคติของชีอะฮฺ
<p>4. อะสุลิสตุนนะฮฺเห็นว่าการที่เศาะหาบะฮฺมีความเห็นที่ต่างกัน แล้วทำให้เกิดสงครามระหว่างกันถือว่าเป็นการอิหฺติลาฮฺ(วินิจฉัยปัญหา)โดยอาศัยความรู้ และเหตุผลอย่างดีของพวกเขา หากวินิจฉัยของพวกเขาถูกต้องย่อมได้รับผลบุญสองเท่า หากวินิจฉัยนั้นลงเอยด้วยความผิดพลาด ย่อมได้รับผลบุญหนึ่งเท่าเท่านั้น และการกระทำดังกล่าวจะไม่ลดความประเสริฐ และความอะดะลอะฮฺของพวกเขา เพราะพระองค์อัลลอฮฺและท่านรซูลได้ยืนยันความอะดะลอะฮฺของพวกเขาไว้แล้ว</p>	<p>4. ชีอะฮฺเห็นว่า เหตุการณ์ต่างๆ ที่บรรดาเศาะหาบะฮฺเกิดความขัดแย้งระหว่างกันแล้วเกิดสงครามระหว่างพวกเขา ทำให้พวกเขานั้นขาดความอะดะลอะฮฺ ดังนั้น หน้ะด็ชฺต่างๆ ที่พวกเขารายงานจึงไม่สามารถรับได้ ถึงแม้ว่าสายรายงานนั้นจะถูกตั้งข้อกังขา</p>
<p>5. อะสุลิสตุนนะฮฺเห็นว่าตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺ (ผู้นำมุสลิมหลังจากการเสียชีวิตของท่านรซูล) นั้นเป็นตำแหน่งที่ท่านรซูลให้ความอิสระแก่เศาะหาบะฮฺของท่านในการตัดสินใจและเลือกผู้ใดผู้หนึ่งให้ดำรงตำแหน่งนั้น แต่กระนั้นก็ตามก็มีหลายเหตุการณ์ที่ท่านรซูลได้แสดงออกและบ่งบอกเป็นนัยถึงความเป็นผู้นำของอะบูบักฺร เช่นท่าน รซูลได้สั่งให้อะบูบักฺรเป็นอิหม่าม(ผู้นำ)ในการละหมาดแทนท่าน ในขณะที่ท่านรซูลป่วยหนัก และมีเหตุการณ์ที่มีเศาะหาบะฮฺบางท่านมาถามปัญหาจากท่านรซูลและท่านรซูลสั่งให้ไปถามอะบูบักฺร ดังนั้นการแต่งตั้งอะบูบักฺรเป็นเคาะลีฟะฮฺนั้นมิใช่ละเมิดคำสั่งของพระองค์อัลลอฮฺ และคำสั่งของท่านรซูล และมีใช้แย้งชิงอำนาจการเป็นผู้นำจากท่านอะดีแต่อย่างใด</p>	<p>5. ชีอะฮฺเห็นว่าสาเหตุสำคัญที่ไม่ยอมรับในความอะดะลอะฮฺของบรรดาเศาะหาบะฮฺนั้น เนื่องจากว่าพวกเขาได้แต่งตั้งท่านอะบูบักฺรเป็นเคาะลีฟะฮฺ(ผู้นำมุสลิมหลังจากการเสียชีวิตของท่านรซูล) ในขณะที่ท่านอะดีได้รับการแต่งตั้งจากท่านรซูลในเหตุการณ์ที่เหมาะสม ครุม การกระทำดังกล่าวถือว่าการละเมิดคำสั่งของรซูลและเป็นการแย้งชิงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺโดยมิชอบธรรม ซึ่งการกระทำของเศาะหาบะฮฺดังกล่าวเป็นการกระทำความคิดอย่างมันต์ ทำให้ขาดเงื่อนไขสำคัญ ในความอะดะลอะฮฺของพวกเขา ฉะนั้นหน้ะด็ชฺต่างๆ จากบรรดาเศาะหาบะฮฺจึงไม่สามารถรับได้นอกจาก 3 คนเท่านั้น</p>

ทัศนคติของอะสุลิสตุนนะฮฺ	ทัศนคติของชีอะฮฺ
<p>6. อะสุลิสตุนนะฮฺเห็นว่าเหตุการณ์วันพฤหัสบดีวิปโยค เหตุการณ์สะกัฟะฮฺ ณ บะนีสะอิดะฮฺ หะดีษเหากู และโองการอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับมูนาฟิกันนั้น มิใช่เป็นประเด็นที่คลุมเครือกันตรงกันข้ามเหตุการณ์เหล่านั้น ล้วนเป็นประเด็นที่ชัดเจนมากในทัศนะของนักวิชาการสายอะสุลิสตุนนะฮฺ เนื่องจากว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺสมัยนั้นได้ข้อสรุปที่ถูกต้องและชัดเจน</p>	<p>6. ชีอะฮฺเห็นว่าเหตุการณ์วันพฤหัสบดีวิปโยค เหตุการณ์สะกัฟะฮฺ ณ บะนีสะอิดะฮฺ หะดีษเหากู และโองการอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับมูนาฟิกันนั้น เป็นประเด็นที่คลุมเครือกันเนื่องจากว่าเหตุการณ์เหล่านั้นทำให้เศาะหาบะฮฺบางคนต้องเป็นกาฟิร มุรตัด และมูนาฟิกัน และเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาเพื่อหาข้อสรุปให้ชัดเจน</p>

จากการเปรียบเทียบความอะดะละฮฺของเศาะหาบะฮฺในการรายงานหะดีษที่ได้มาเสนอมาทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดของอะสุลิสตุนนะฮฺมีข้อมูล และหลักฐานที่ชัดเจนกว่ากลุ่มชีอะฮฺซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประการแรก สถานภาพของบรรดาเศาะหาบะฮฺจะแตกต่างจากบุคคลอื่นที่มาหลังจากพวกเขาเพราะพระองค์อัลลอฮฺ ได้สรรเสริญและยกย่องพวกเขาว่าเป็นชนที่ดีที่สุด เยี่ยมด้วยคุณธรรม การรับรองเช่นนี้จากพระองค์ถือว่าเพียงพอแล้วต่อการยืนยันถึงความมีคุณธรรมของพวกเขา ซึ่งไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องไปศึกษา ค้นคว้า และตรวจสอบประวัติของพวกเขา เนื่องจากว่าพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สรรพสิ่งต่างๆ ที่มีในจักรภพนี้ แม้ว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังเกิดขึ้น และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ประการที่สอง ในสมัยของท่านรซูลยังมีชีวิตอยู่ ท่านไม่เคยกล่าวกับเศาะหาบะฮฺของท่านว่า พวกเขาต้องรับหะดีษจากกลุ่มๆ หนึ่งเท่านั้น เพราะเป็นกลุ่มที่ดี มีอะดะละฮฺ ไม่เคยโกหก และห้ามพวกเขาเข้ารับหะดีษจากอีกกลุ่มหนึ่งเพราะพวกเขาเป็นคนเลว ตั้งใจโกหกในการรายงานหะดีษและตั้งใจกระทำผิดที่มีผลต่อความอะดะละฮฺ เป็นต้น แต่สิ่งที่ปรากฏในสมัยท่านรซูลชี้ให้เห็นว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺมีการถ่ายทอดหะดีษระหว่างกัน โดยมีได้เจาะจงกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดในการรับและรายงานหะดีษจากท่านรซูล ถ้าเศาะหาบะฮฺบางคนเป็นผู้ที่ซัดเสี้ยนใจในความอะดะละฮฺจริงๆ โดยไม่สามารถจะรับรายงานหะดีษจากพวกเขาได้แล้วเหตุใดท่านรซูลจึงไม่บอกอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมของพวกเขาเช่นนั้น เพราะว่าการรายงานหะดีษนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญมากในศาสนาอิสลาม สมมุติว่าท่านรซูลได้ปกปิดเรื่องนี้ ก็หมายความว่าท่านปกปิดความจริงเพื่อมิให้มุสลิมทราบ การกล่าวหาท่านรซูลเช่นนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ร้ายแรงที่สุดไม่ควรเกิดขึ้นกับมุสลิมคนใดเลย

ประการที่สาม การที่ชื่อเรื่องอ้างว่าจะไม่รับหะดีษและคำสอนใดๆ นอกจากเศาะหาบะฮฺบางท่านเท่านั้น การอ้างเช่นนี้ไม่เป็นความจริง เนื่องจากชื่อเรื่องได้รายงานหะดีษมากมายจากบรรดาเศาะหาบะฮฺที่พวกเขากล่าวหา สลับแ่ง เช่น จากท่านอะบูสุรฮัยเราะฮฺ ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เป็นต้น ซึ่งการรายงานหะดีษจากเศาะหาบะฮฺเหล่านี้สามารถพิสูจน์ได้ในหนังสือของชื่อเรื่อง และการที่ชื่อเรื่องอ้างว่า ลายรายงานหะดีษ(ระดับ)ทุกสายและทุกรุ่น(ฏาะบะเกาะฮฺ)ของผู้รายงานนั้น ต้องมาจากบรรดาอิหม่าม(ผู้นำ)ที่ปราศจากความผิด(มะอฺศุม) การอ้างเช่นนี้ไม่เป็นความจริงอีกเช่นกัน เนื่องจากหนังสือหะดีษต่างๆ ที่ชื่อเรื่องใช้อ้างถึงนั้นมิใช่เป็นของบรรดาอิหม่ามเหล่านั้นทั้งหมด เช่น หนังสือของอุไลมีฮฺ อัลกุมมีฮฺ อัลอียาซีฮฺ ตลอดจนนักเขียนอื่นๆ บุคคลเหล่านี้มิได้เป็นอิหม่ามที่มะอฺศุม

ประการที่สี่ นักปราชญ์มุสลิมมีทัศนะว่า การรายงานหะดีษของท่านรูลนั้นจำเป็นต้องศึกษา ตรวจสอบประวัติ และพฤติกรรมของผู้รายงานทุกคน ยกเว้นบรรดาเศาะหาบะฮฺเท่านั้น เพราะการรายงานของพวกเขาสามารถรับได้โดยมิต้องพิจารณาบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของพวกเขาแต่ประการใด เนื่องจากการศรัทธา และการปฏิบัติของบรรดาเศาะหาบะฮฺต่อพระบิรุษของพระองค์อัลลอฮฺและแนวทางของท่านรูลเป็นการยืนยันที่เพียงพอแล้วในคุณธรรมของพวกเขา และเหนือกว่าสิ่งอื่นใด พระองค์อัลลอฮฺได้ยืนยันในอัลกุรอานว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม และจริยธรรม

นอกจากนี้แล้ว บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ยื่นหยัดในศาสนาของพระองค์อัลลอฮฺ ออกกำลังกาย เลี้ยงสัตว์ทั้งร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินในหนทางของพระองค์ สิ่งเหล่านี้ ล้วนมีคุณค่าเหนือความผิดที่อาจเกิดขึ้นได้ในฐานะที่เป็นมนุษย์ปุถุชนที่ต้องมีความหลงลืมและความผิดพลาดเป็นธรรมดา

ประการที่ห้า การที่ท่านรูลได้สั่งให้อะบูบักรฺเป็นผู้ดำเนินการละหมาดแทนท่านแสดงให้เห็นว่าท่านรูลได้พอใจในตัวของท่านอะบูบักรฺ เปรียบเสมือนว่าท่านได้แต่งตั้งอะบูบักรฺให้เป็นผู้สืบแทนท่านในฐานะผู้นำในการดำรงรักษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ดังนั้นเราในฐานะผู้ที่มาหลังบรรดาเศาะหาบะฮฺจะไม่พอใจต่อท่านอะบูบักรฺในฐานะผู้นำที่ได้รับมอบอำนาจให้บริหารบ้านเมือง กระนั้นหรือ ฮัยษะ วะส็ยูละฮะฮฺ อัลคะฎะฮฺวีฮฺ (ฮ.ศ. 1404 : 123) กล่าวว่า " ผู้นำในอิสลามหลังจากการเสียชีวิตของท่านรูล คือ ท่านอะบูบักรฺ ส่วนท่านอะลีเป็นผู้นำคนที่สี่หลังจากท่านแรกด้วยมติฉิมามาฮฺของประชาชาติมุสลิมยกเว้นชื่อเรื่องเท่านั้น

ส่วนการได้มาซึ่งตำแหน่งเคาะตีที่พะลุของท่านอะบูบักร์นั้น ได้ผ่านความเห็นชอบส่วน
ใหญ่จากบรรดาเศาะหาบะฮ์ และกรณีที่ท่านอุมัร อิบนุลค็อฏฏอบได้เสนอชื่อท่านอะบูบักร์ และได้
ให้การสัตยาบันต่อท่านนั้นเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง หากท่านอุมัรไม่ขวยโอกาส รีบเร่งให้การ
สัตยาบันในเหตุการณ์สะกัฟะฮ์ บะนีญุ ลาคิละฮ์ นั้นย่อมจะเกิดที่ตะลุอีกมากมาย

ถ้าข้อเถียงว่าเคาะตีที่พะลุต้องเป็นของท่านอะลี ส่วนท่านอะบูบักร์แย่งชิงอำนาจดัง
กล่าวแล้ว เหตุใดท่านอะลีจึงไม่ปรากฏตนเพื่อยืนยันตัวเองเช่นนั้น¹⁶⁶ ถ้าท่านไม่สามารถปรากฏ
ตัวเนื่องจากว่าท่านกำลังยุ่งเกี่ยวกับการจัดศพของท่านรซูล แล้วบรรดาเศาะหาบะฮ์ขึ้นอีกหลาย
ท่านที่เข้าร่วมในเหตุการณ์ครั้งนั้นไม่มีใครทราบเลยว่าท่านรซูลได้แต่งตั้งอะลีเป็นวะคีย์(ผู้ได้รับสืบ
ทอด) จากท่านรซูล และหากเป็นเช่นนั้นจริงๆ ความขัดแย้งต่างๆ ระหว่างชาวมุฮาดิรีน และชาว
ฮันศอรุฮ์ย่อมจะไม่เกิดขึ้นในเหตุการณ์สะกัฟะฮ์ บะนีญุ ลาคิละฮ์ เนื่องจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ต่างก็
ทราบดี ถึงความเป็นผู้นำของอะลีหลังจากท่านรซูลเสียชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องถกเถียงหาข้อสรุป
เรื่องผู้นำอีกต่อไป

ประเด็นที่หก การที่ข้อเถียงว่าเหตุการณ์วันพหลุห์สวิปโยค เหตุการณ์สะกัฟะฮ์ ณ
บะนีลาคิละฮ์ นะคิซแหงญ และโองการอัลกุรอานที่เกี่ยวกับมูนาฟิกนั้น เป็นประเด็นที่คลุมเครือกัน
ตรงกันข้ามเหตุการณ์เหล่านั้น ล้วนเป็นประเด็นที่ชัดเจนมากในทัศนะของนักวิชาการสายอะฮฺลุล
สุนนะฮ์ ต่อไปนี้เป็นการชี้แจงโดยสรุปในประเด็นที่ข้อเถียงเห็นว่ามีความคลุมเครือกัน

เหตุการณ์วันพหลุห์สวิปโยค

จากนะคิซในเศาะเหียฮ์อัลบุคอรีย¹⁶⁷ ที่ข้อเถียงได้อ้างว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ได้มีทัศนะ
ที่แตกต่างกัน เศาะหาบะฮ์บางท่านไม่ปฏิบัติต่อคำสั่งของท่านรซูลจนทำให้ท่านโกรธ และสั่งให้
ออกจากห้องของท่าน ในนะคิซนี้อะฮฺลุลสุนนะฮ์ เห็นว่าไม่มีอะไรเป็นนะคิซที่กล่าวหาบรรดาเศาะหา
บะฮ์ ซึ่งบรรดานักวิชาการอะฮฺลุลสุนนะฮ์ เห็นว่า การที่เศาะหาบะฮ์มีความเห็นที่ไม่ตรงกันนั้น เกิด
จากการความเข้าใจที่ต่างกันในความประสงค์ของท่านรซูล มิใช่เป็นการทรยศ หรือไม่ปฏิบัติในสิ่ง
ที่ท่านปรารถนา อัลกุฎฎีย (ฮ.ศ. 1417 : 4/559) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้น เพราะ
เกิดจากการวินิจฉัย(อิัจติฮาด)และการมีเจตนาที่ดีของบรรดาเศาะหาบะฮ์ต่อท่าน ทั้งนี้ผู้วินิจฉัย

¹⁶⁶ ในฐานะท่านเป็นผู้ที่กล้าหาญ และผู้มีอำนาจเหนือสรรพชาติตามทัศนะของข้อเถียงย่อมจะรีบเร่งที่จะเกิดขึ้น
ในอนาคต

¹⁶⁷ นะคิซนี้ได้อ้างแล้วในเชิงอรรถหมายเลข 84

ทุกคนกระทำอย่างถูกต้อง¹²⁸ หลังจากนั้นท่านรูดไม่ได้ดำเนินบรรดาเศหาบะฮฺ แต่ท่านกล่าวว่า พวกเขาทั้งหมดจะออกจากตัวฉัน ภาวะของฉันยังในสภาพที่ดี ที่จริงเหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดขึ้นกับบรรดาเศหาบะฮฺในสงครามบะนีกรอยเฮาะฮฺ¹²⁹ ท่านรูดได้ออกคำสั่งว่า

لا يصلين احد العصر الا في بني قريظة

ความว่า "ไม่มีใครคนหนึ่งละหมาดอัสสุรวันแต่ ณ บะนีกรอยเฮาะฮฺเท่านั้น" ¹³⁰

จากคำสั่งในวันนั้น ทำให้เศหาบะฮฺบางท่านกังวลว่าเวลาละหมาดอัสสุรจะผ่านไป พวกเขาจึงละหมาดอัสสุรก่อนจะถึง ณ บะนีกรอยเฮาะฮฺ แต่เศหาบะฮฺบางท่านไม่ละหมาดจนกว่าจะถึง ณ บะนีกรอยเฮาะฮฺตามที่ท่านรูดได้สั่ง จากความแตกต่างระหว่างเศหาบะฮฺในวันนั้นท่านรูดมิได้ดำเนินและแสดงพฤติกรรมอันรุนแรงต่อบรรดาเศหาบะฮฺแต่อย่างใดเลย

อัลมาซีรียฺ (อ้างในอิบนุหะญัร . ค.ศ. 1989 : 8/133) กล่าวว่า การบันทึกเอกสารที่ ท่านรูดสั่งนั้นทำให้อาจเป็นไปได้ที่บรรดาเศหาบะฮฺมีความเห็นที่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าคำสั่งจะเป็นเช่นนั้นก็ตาม เพราะหลายคำสั่งนี้ต้องพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นที่ได้รายงานมา เปรียบเสมือนว่าจะมีเงื่อนไข (เกาะฮินะฮฺ)หนึ่งที่บ่งบอกว่าคำสั่งนั้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ เว้นแต่เป็นสิ่งที่เลือกปฏิบัติได้ ดังนั้นการบันทึกเอกสารในวันนั้นทำให้เศหาบะฮฺมีทัศนคติที่แตกต่างกัน ท่านอุมัรพยายามห้ามดำเนินการตามคำสั่งของท่านรูด เพราะท่านได้ทราบถึงนัยอันแท้จริงของท่านว่ามิใช่เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการ

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การที่เศหาบะฮฺมีทัศนคติที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการวินิจฉัยของพวกเขาต่อคำพูดและความประสงค์ของท่านรูด เพราะว่ามีนักวิชาการของหลังนี้ได้เกิดมีทัศนคติที่แตกต่างในการเข้าใจตัวบท บางทีได้แตกเป็นหลายทัศนะ กระนั้นก็ตามพวกเขามิได้กล่าวหาพวกเขาตนเอง แล้วทำไมบรรดาเศหาบะฮฺถูกกล่าวหาอย่างรุนแรงที่เกิดจากการมีทัศนคติที่แตกต่างกันจากวินิจฉัยของพวกเขา

อนึ่ง การที่อิบนุ อับบาส ได้กล่าวว่า ความhayane ที่เกิดขึ้นในวันพฤหัสบดีนั้น ท่านได้กล่าวมาหลังจากเกิดกลุ่มต่างๆ ที่ชอบเอาแต่อารมณ์ตัวเอง และชอบก่อกองสิ่งอูฐวิในศาสนา (อ้างในอิบนุ ดอยมียะฮฺ , ค.ศ. 1965 : 3/316) ประเด็นที่สอง การที่อิบนุ อับบาส กล่าว ประโยค เช่นนั้น ถือ

¹²⁸ และดูใน อิบรอฮีม อิบนุ ฮามิร ฮุซเราะฮ์ฮ์ . ค.ศ. 1999 : 278

¹²⁹ สงครามบะนีกรอยเฮาะฮฺเกิดในปี ค.ศ. 5

¹³⁰ หัวข้อเศหาบะฮฺรายงานโดยฮัลบุคอรียฺ ก็ตาม อัลอะรฺอูชีเย บาบ มัจญิฮินนะบียฺ มินันนุ ชุญจาบ : 3610 และ มุสลิมก็ตาม อัลญิบาต บาบ อัลมุนาละเราะฮฺ บิดุ ชุชฮ์บ์ วะศักดิม อะฮฺวะมิล ฮัรฺรอญ อัลมุตะฮารีฟียฺ :

ว่าเป็นคำพูด และวินิจฉัยของตนเอง ซึ่งคำพูดของท่านจะขัดกับคำวินิจฉัยของท่านอุมัร แท้จริงท่านอุมัรจะมีความรู้และความประเสริฐมากกว่าท่านอิบนุ อับบาสอย่างชัดเจน

การที่ซ็อฎฮ์อ้างว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ได้ทราบล่วงหน้าแล้วว่าท่านรุซลจะแต่งตั้งท่านอะลีเป็นเคาะลีฟะฮ์หลังจากการเสียชีวิตของท่าน พวกเขาจึงขัดขวาง คำอ้างของซ็อฎฮ์เช่นนี้ย่อมไม่เป็นความจริง โดยมีเหตุผลดังนี้

1. ถ้าคำสั่งแต่งตั้งท่านอะลีให้เป็นเคาะลีฟะฮ์ตามซ็อฎฮ์อ้าง ท่านรุซลไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งในขณะที่ท่านกำลังป่วย ท่านรุซลต้องแต่งตั้งช่วงสมัยที่ท่านมีสุขภาพดี แข็งแรง และที่ซ็อฎฮ์อ้างว่าการแต่งตั้งท่านอะลีเป็นเคาะลีฟะฮ์นั้นมีในบทบัญญัติที่ต้องเชื่อและศรัทธาว่าท่านอะลีเป็นวะซีของ ท่านรุซล ซึ่งข้ออ้างนี้ขัดกับบทบัญญัติอัลกุรอาน (อัลมาอิดะฮ์ : 3) ที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ ۗ

ความว่า - วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความเมตตาการุณาของข้า -

2. หากท่านรุซลมีความประสงค์แต่งตั้งท่านอะลีสืบอำนาจต่อจากท่านตามที่ซ็อฎฮ์อ้าง เรายืนยันว่าไม่มีอำนาจใดๆ ที่สามารถขัดขวางความประสงค์ของท่านรุซลได้ และท่านต้องแต่งตั้งท่านให้จนได้เพราะมันเป็นเรื่องพระบัญชาของพระองค์ แต่สิ่งที่ปรากฏไม่มีในฉบับทหะศิษใดๆของท่านนะบี(คืออัลลลอฮ์จะด้วยฮิวะรุลลัม)ที่กำหนดคำสั่งนั้นขึ้น

3. นอกจากนี้แล้วท่านรุซลยังมีเวลาพอที่แต่งตั้งท่านอะลีได้หากท่านต้องการแต่งตั้งท่านอะลีจริง เนื่องจากว่าหลังเหตุการณ์นี้ ท่านรุซลยังมีอาศัยอยู่อีกหลายวัน พอมีเวลาพอที่จะแต่งตั้งท่านอะลีได้ แต่สิ่งที่ประจักษ์ขึ้นท่านรุซลมิได้สั่งเสียหรือแต่งตั้งใดๆ ทั้งสิ้น

4. การที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้ปฏิบัติตัวที่ดีต่อท่านรุซลโดยที่พวกเขาไม่เคยกระทำสิ่งที่ทำให้ท่านรุซลเสียใจ และไม่เคยขัดต่อคำสั่งของท่าน ในยามที่ท่านมีสุขภาพที่แข็งแรง เรื่องนี้สามารถพิสูจน์ได้จากสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติศรัทธา และทรัพย์สินสมบัติที่เอ่อนทางของอิสลาม ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติเช่นนี้ย่อมเหนือว่าความต้องการอำนาจทางปกครองและความโลกในตำแหน่งใดๆ โดยสิ้นเชิง นอกเสียจากว่าอัลลลอฮ์และรุซลประสงค์และกำหนดให้กับพวกเขาเท่านั้น

5. นักปราชญ์มุสลิมส่วนใหญ่เห็นว่าท่านรุซลต้องการบันทึกในเหตุการณ์วันพฤหัสบดีนั้นคือการแต่งตั้งอะบู บักร ให้เป็นเคาะลีฟะฮ์ อันนะวะวีย์ (ค.ศ.1987 : 11/90) ได้รายงานจากหัตษนะของศุฟยาน อิบนุ อุโยนะฮ์ว่าท่านรุซลมีความประสงค์บันทึกเพื่อแต่งตั้งท่านอะบูบักรสืบอำนาจการปกครองหลังจากท่าน แต่หลังจากนั้นท่านรุซลทราบข่าวอัลลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้ท่านอะบูบักรเป็นผู้สืบอำนาจอย่างเรียบร้อยแล้ว เลยท่านไม่ดำเนินการตามที่ปรารถนา โดยอ้างบทหะศิษที่ท่านรุซลได้กล่าวต่อท่านหญิงอาฮิซะฮ์ว่า

ادعي لي أبى بكر وأخاك ، حتى أكتب كتابا ، فبقي أخاف أن يتمنى
متنن ، ويقول قلل : لنا أولى ، ويأبى الله والمؤمنون إلا أبى بكر

ความว่า " (ใต้คำอธิบาย) เจ้าจงไปเรียกอะบูบักร์ และพี่น้องเจ้ามาสู่ฉันเถิด เพื่อฉันจะได้บันทึกเอกสาร(เกี่ยวกับการแต่งตั้งเคาะลีฟะฮ์) แท้จริงฉันกลัวว่าจะมีคนที่จะหวัง(ในเรื่องดังกล่าว)แล้วเขากล่าวว่า ฉันมีความเหมาะสมกว่า (สุดท้าย)พระองค์อัลลอฮ์ และบรรดามุสลิมทั้งหลายไม่ปรารถนานอกจากอะบู บักร์(เท่านั้น)"¹²¹

จากข้อมูลและทัศนะข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าเรื่องที่ท่านรซูลต้องการบันทึกนั้นเป็นการบันทึกเพื่อแต่งตั้งท่านอะบูบักร์ดำรงเคาะลีฟะฮ์หลังจากท่านรซูลเสียชีวิต

ดังนั้น เหตุการณ์วันพฤหัสบดีโยคเป็นประเด็นที่ชัดเจน และมีใช่เป็นประเด็นที่คลุมเครือตามที่คนๆด้วยเหตุผลการที่กล่าวมาข้างต้น

หะดีษเขาฏ (สระน้ำ)

การที่ชื่อเขาฏได้อ้างด้วยหะดีษเขาฏ¹²² ว่าเคาะหะบะฮ์ได้ตกศาสนาหลังจากท่านรซูลเสียชีวิตคำกล่าวนี้เป็นชื่ออ้างที่ไร้เหตุผล ทั้งนี้เพราะเคาะหะบะฮ์ไม่มีการลงสัตยาบันเรื่องความศรัทธา ความซื่อสัตย์และความอะดะลอะฮ์ของพวกเขาหลังจากที่พระองค์อัลลอฮ์ได้รับรอง กล่าวสรรเสริญ และกล่าวคุณลักษณะของพวกเขาด้วยดีในคัมภีร์อัลกุรอาน ตลอดจนท่านรซูลได้รับรองในสุนนะฮ์ของท่านด้วย

นอกจากนั้นบรรดานักอรรถาธิบายหะดีษมีมติว่าบุคคลที่กล่าวถึงในหะดีษนี้มีได้หมายถึงถึงเคาะหะบะฮ์ อิบน์ กุไตบะฮ์ (ค.ศ. 1989 : 279) กล่าวว่า เป็นไปได้อย่างไรเหล่าเคาะหะบะฮ์ที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงพระทัยและทรงสรรเสริญพวกเขาในอัลกุรอานได้ตกศาสนา แท้จริงพระองค์ทรงรู้อย่างแน่แท้หากพวกเขาจะตกศาสนาหลังจากท่านรซูลเสียชีวิต แล้วพระองค์ทำการสรรเสริญพวกเขาได้อย่างไร หรือชื่อเขาฏจากคำว่า พระองค์ทรงไม่ทราบว่าจะเคาะหะบะฮ์จะตกศาสนาหลังการเสียชีวิตของท่านนะบี(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) คำกล่าวข้างเช่นนี้เป็นคำกล่าวที่มีอันตรายยิ่งกว่าคำพูดของบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา

¹²¹ หะดีษเคาะหะหฺฟะฮ์งานโดยอัลบุคอรียฺ กิตาบ อัลมัจญฺอ บาบ กะลาอิมะริฎ อิมคิล วัจฺอ : 5234 มุสลิม กิตาบ วัฏอซอซ อักเคาะหะบะฮ์ บาบ มินบาน วัฏอซอซ อะบี บักร์ : 4399 และอะฮฺมัด : 23068 , 23606 และ 23661

¹²² หะดีษข้างนี้แล้วในเชิงอรรถหมายเลข 106

อิมามอันนวะวีย์ (ค.ศ.1987 : 3/136-137) กล่าวว่า บรรดานักวิชาการได้มีมติเห็น
ว่า บรรดาเศาะหาบะฮุมิใช่เข้าหาอูฐที่ท่าขนรูลกล่าวถึงในหะดีษ ส่วนผู้ที่ท่าขนรูลหมายถึงในหะ
ดีษบทนั้นนั้น บรรดานักวิชาการได้มีทัศนคติที่แตกต่างกันพอสมควรได้ดังนี้

1. ผู้ที่ลักลอบ (มุนาฟิก) และผู้ที่ตกศาสนา ซึ่งกลุ่มนี้ได้เสียชีวิตในขณะที่พวกเขา
ได้รับความศรัทธา
2. ผู้มีชีวิตในสมัยท่าขนรูล หลังจากนั้นพวกเขาได้ตกศาสนานั่น
3. ผู้ที่กระทำความชั่ว และกระทำบาปใหญ่

อัลกุฎฎีย์ (อ่าโน อิบรอฮีม อิบนู อามิร อัรเราะทีลีย์ . ค.ศ.1999 : 355) กล่าวว่า
บรรดานักวิชาการมุสลิมเห็นว่า ผู้ที่ออกจากศาสนาอิสลาม และผู้ที่คนกุถึงอุตริกรรมที่อิสลามได้
ห้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ขัดแย้งกับกลุ่มผู้ศรัทธา(ญะมาอะฮฺ มุสลิมิน) และหิ้งแนวทางมุสลิม
เช่น กลุ่มเคาะวาริจ กลุ่มเราะฮิฟฎะฮฺ และกลุ่มมูฮะตะบิละฮฺพวกเหล่านั้นถูกขับออกจากสระน้ำ
ของท่านนะบี(คือลัดลอลูอะล้อฮิวะฮัลลัม)อย่างห่างไกล และพวกเขาเหล่านี้มีส่วนเป็นผู้ที่เปลี่ยน
แปลงแนวทางหรือสุนนะฮฺของรูล และอัลบะเศาะวีย์ (ฮ.ศ. 1408 : 1/194) ได้รายงานว่
บรรดาเศาะหาบะฮฺ ตาบิฮีน ตาบิฮิตตาบิฮีน และบรรดานักวิชาการสายหะดีษมีมติอย่างเอกฉันท์
ว่า พวกเขาได้ต่อต้าน และห่างไกลจากบรรดาผู้อุตริกรรมสิ่งต่าง ๆ ในศาสนา

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าเศาะหาบะฮุมมีความบริสุทธิ์จากสิ่งทีชื้อะฮุกกล่าวหา ผู้ที่ถูก
ขับออกจากสระน้ำคือผู้ที่ตกศาสนา และผู้ที่กุถึงอุตริกรรมต่างๆ ในศาสนา แท้จริงบรรดาเศาะหา
บะฮฺเป็นชนทีมีความห่างไกลจากสิ่งเหล่านั้นอย่างมาก จนกระทั่งพวกเขาเป็นศัตรูและประกาศ
สงครามกับผู้ตกศาสนาและผู้ทีอุตริกรรมสิ่งต่างๆ หลังจากท่าขนรูลเสียชีวิต พวกเขาได้เผชิญ และ
ทำการสงคราม ต่อต้านคนมุรต้ออย่างจริงจัง จนกระทั่งอัลลฮูได้บันทึกลงความสำเ็จของพวกเขา
จนทำให้ผู้ตกศาสนาบางคนได้กลับเนื้อกลับตัวสู่อิสลามเสียใหม่ และอีกส่วนของพวกเขาถูกฆ่า
จากน้ำมือของเศาะหาบะฮฺเอง และอิสลามได้กลับสู่ภาวะทีดีอย่าง สมเกียรติด้วยน้ำมือของเหล่า
เศาะหาบะฮฺทั้งหลาย

นอกจากนี้ บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ต่อต้านผู้อุตริสิ่งใหม่ในอิสลาม (มุบตะดีฮฺ) พวกเขา
ได้ปฏิเสธอย่างแข็งกร้าวต่อสิ่งเหล่านั้น ช่วงสมัยพวกเขา สิ่งทีอุตริขึ้นนั้นไม่สามารถแผ่กระจายได้
ท่านอิบนู จุมรี กล่าวว่า หากเจ้าได้พบกับผู้ที่กุถึงอุตริกรรมในศาสนา เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า แท้จริง
อิบนู จุมรีได้ปลดและห่างไกลจากพวกเขา และพวกเขาปลดและห่างไกลจากฉันด้วย

เหตุการณ์สะกิติพะลุ (การแต่งตั้งอะบูบักร์เป็นเคาะลีฟะฮ์)

เรื่องการแต่งตั้งท่านอะบูบักร์ให้ดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ ซึ่งจะเห็นว่าเป็นการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองจากท่านอะลี โดยที่พวกเขาถูกลงและมิวุ่นงวุ่นกันชิงตำแหน่งผู้นำคนใหม่ จนกระทั่งศพของท่านรซูลถูกปล่อยให้อยู่ในบ้านโดยที่ไม่มีคนใดเหลียวแล แท้จริงเหตุการณ์นี้มีสาเหตุการณที่คลุมเครือกันตามข้อเท็จจริงได้บ้าง การที่ข้อเท็จจริงนี้เป็นข้ออ้างที่ไร้เหตุผลและขัดกับรายงานทางประวัติศาสตร์ ที่นักวิจัยขอนำเสนอข้อมูลมาเพื่อชี้แจงโดยสังเขปดังต่อไปนี้

1. มีรายงานข่าวกลุ่มแรกที่มีความปรารถนาอำนาจการปกครองสืบต่อจากท่านรซูลนั้นคือตระกูลบะนีฮาซิม มิใช่ท่านอะบูบักร์ อุมัยรฺ และสะอูด อิบนู อุบาดะฮ์ ท่านอิบนุอัสฮาก (ศ.ศ. 1408 : 2/245-246) ได้รายงานจากอิบนุอับบาสว่า ในวันที่ท่านรซูลป่วยหนัก ท่านอะลีได้ออกจากบ้านของท่านรซูล ผู้คนจึงเข้าไปดูถามท่านอะลีว่า ท่านรซูลเป็นอย่างไรบ้าง ? ท่านตอบว่า ขอขอบคุณ (ซูไกรฺ)ต่ออัลลอฮ์ ท่านรซูลมีอาการดีขึ้น ท่านอับบาสได้จับมือของท่านอะลีและกล่าวว่า อะลี สามคืนนับจากนี้ไป เจ้าจะกลายเป็นพาศคนหนึ่ง ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า ดูจากสีหน้าของท่านรซูล ฉันรู้สึกถึงความตายเหมือนกับที่ฉันมีความรู้สึกอย่างนี้จากสีหน้าของบรรดาลูกๆ ของอับดุลมุฏฏะฮิบ ดังนั้น ขอให้เราไปยังท่านรซูล ถ้าอำนาจการปกครองจะตกอยู่กับพวกเขา เราก็จะได้ทราบเรื่องนี้ และถ้าอำนาจการปกครองนั้นจะอยู่กับผู้อื่น พวกเราก็จะได้ขอร้องให้ท่านกำชับประชาชนให้ปฏิบัติต่อพวกเราด้วยดี อะลีตอบว่า ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันจะไม่ทำเช่นนั้น เพราะถ้าท่าน รซูลไม่ยอมให้อำนาจการปกครองแก่พวกเรา ณ วันนี้ ภายหลังจากท่านเสียชีวิตแล้ว จะไม่มีใครนำมาซึ่งอำนาจแก่พวกเราอีกต่อไปอย่างแน่นอน

2. จากรายงานของอิบนุ อัสฮากดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เรื่องการประกาศแต่งตั้งท่านอะลีให้เป็นเคาะลีฟะฮ์โดยท่านรซูลนั้น ยังไม่เป็นที่รับรู้ของคนในตระกูลบะนี ฮาซิม แม้แต่อับบาสเองยังไม่ทราบถึงประเด็นดังกล่าวด้วย ไม่ว่าจะจากเหตุการณ์ฆะอะติรุม หรือจากการทำพิธีนัยกรมก็ดี ถ้าท่านอะลีเคยได้รับการแต่งตั้งจริงดังกล่าวตามข้ออ้างของข้อเท็จจริงแล้ว ท่านคงจะไม่ปฏิบัติศาสนกิจต่อข้อเสนอของท่านอับบาสไปในลักษณะเช่นนั้น ในกรณีนี้ท่านอะลีคงจะกล่าวต่อท่านอับบาสว่า ท่านล้มการแต่งตั้งที่ฆะอะติรุมไปแล้วหรือ เชื้อชาติเจนนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องไปถามท่านรซูลอีกแล้ว แต่ท่านอะลีไม่กล้าเช่นนั้นออกมา ¹²⁷

ดังนั้นการแต่งตั้งท่านอะบูบักร์ เป็นเคาะลีฟะฮ์ ณ บะนีสะกิติพะลุมิใช่เป็นประเด็นที่คลุมเครือกันตามที่ข้ออ้างถึง แต่เป็นประเด็นที่ชัดเจนมาก โดยไม่จำเป็นต้องไปพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนต่อไป

¹²⁷ รายละเอียดดูใน www.sunnahcity.com วันที่ 24 กันยายน 2546

